

Clänek 19.

(1) Soud, který rozhoduje podle članku 18, je povinen zkoumati, zda

- a) rozhodnutí, na jehož základe se má vést exekuce, je opatřeno potvrzením o právní moci a vykonatelnosti,
- b) je připojen překlad oně části rozhodnutí, která stanoví výši nakladů, jakož i překlad listin, uvedených pod písmenem a).

(2) Rozhodnutí bude vydáno bez předchozího slyšení účastníků. Proti rozhodnutí jsou přípustné opravné prostředky, které zná právo platné pro rozhodující soud.

- (3) Útraty překlada uvedeného v odst. 1 písmeno b) budou tvořit součást exekučních nakladů.

Clänek 20.

(1) O návrzích podle članku 18 odst. 1 rozhodují krajské soudy (lidové soudy).

(2) Tyto návrhy mohou být tez podány:

- a) u soudu, který vydal rozhodnutí o nákladech,
- b) u soudu, který rozhodoval v první stolici.

(3) Bude-li návrh podán u jednoho ze soudů uvedených v odst. 2, bude postoupen příslušnému soudu druhé Strany.

(4) S návrhem na prohlášení vykonatelnosti (na povolení exekuce) může se spojit návrh na provedení exekuce.

Clänek 21.

(1) Jde-li o vymáhání dlužných soudních nakladů, požáda soud, který byl dinny v první stolici, a to soud Strany, u něhož vznikla pohledavka na úhradu nakladů, místně příslušný krajský soud (lidový soud) druhé Strany o vymáhání nakladů. Vymáhání se provádí podle předpisů platných pro dožadovaný soud. Tento soud se postará podle platných ustanovení o poukázání vydobytých částky dožadujícímu soudu.

(2) K dožadání je třeba připojit:

- a) doklad o soudních nákladech,
- b) osvědčení o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí o nákladech,
- c) ověřené překlady listin uvedených pod písmeny a) a b).

(3) Ustanovení članku 19 odst. 2 a 3 se uzije i zde.

(4) Tato úprava platí primären pro vymáhání poplatků a nakladů vzniklých v řízení před státním notářstvem.

Clänek 22.

Přílušníkům jedné Strany se poskytne na území druhé Strany osvobozením od poplatků a záloh ze týchž podmínek a v temže rozsahu jako tuzemcům.

Artikel 19

(1) Das Gericht, das nach Artikel 18 entscheidet, ist verpflichtet, zu prüfen, ob

- a) die Entscheidung, aus der vollstreckt werden soll, mit einer Bescheinigung der Rechtskraft und der Vollstreckbarkeit versehen ist,
- b) eine Übersetzung des Teils der Entscheidung beigefügt ist, die die Höhe der Kosten festsetzt, sowie eine Übersetzung der unter Buchst. a angeführten Urkunden.

(2) Die Entscheidung ergeht ohne vorherige Anhörung der Beteiligten. Gegen die Entscheidung sind die Rechtsmittel zulässig, die das für das entscheidende Gericht geltende Recht vorsieht.

(3) Die Kosten für die Anfertigung der in Abs. 1 Buchst. b bezeichneten Übersetzung bilden einen Teil der Zwangsvollstreckungskosten.

Artikel 20

(1) Über die Anträge nach Artikel 18 Abs. 1 entscheiden die Kreisgerichte (Volksgerichte).

(2) Diese Anträge können auch eingereicht werden:

- a) bei dem Gericht, daß die Kostenentscheidung erlassen hat,
- b) bei dem Gericht, das in erster Instanz entschieden hat.

(3) Wird der Antrag bei einem der unter Abs. 2 angeführten Gerichte gestellt, so ist er an das zuständige Gericht des anderen Partners weiterzuleiten.

(4) Mit dem Antrag auf Erteilung der Vollstreckungsklausel (auf Bewilligung der Zwangsvollstreckung) kann der Antrag auf Durchführung der Zwangsvollstreckung verbunden werden.

I

Artikel 21

(1) Sind offenstehende Gerichtskosten beizutreiben, ersucht das in erster Instanz tätig gewesene Gericht des Partners, bei dem die Kostenforderung entstanden ist, das örtlich zuständige Kreisgericht (Volksgericht) des anderen Partners um die Beitreibung der Kosten. Die Beitreibung erfolgt nach den innerstaatlichen Vorschriften des ersuchten Gerichts. Dieses sorgt im Rahmen der geltenden Vorschriften für die Überweisung des bei getriebenen Betrages an das ersuchende Gericht.

(2) Dem Ersuchen sind beizufügen:

- a) die Kostenrechnung,
- b) die Bescheinigung über die Rechtskraft und die Vollstreckbarkeit der Kostenentscheidung,
- c) die beglaubigten Übersetzungen der Urkunden, die unter Buchstaben a und b genannt sind.

(3) Die Bestimmungen des Artikels 19 Absätze 2 und 3 finden auch hier Anwendung.

(4) Diese Regelung gilt entsprechend für die Beitreibung der Gebühren und Auslagen, die in Verfahren vor den Staatlichen Notariaten entstanden sind.

X

Artikel 22

Den Angehörigen des einen Partners wird auf dem Gebiete des anderen Partners Befreiung von Gebühren und Vorschüssen unter denselben Voraussetzungen und in demselben Umfang wie Inländern gewährt.